

דעת המת

5:50

מיכאל יצחק מליק ואברהם פולדמן הייד
אטליז עטיש בערבות רמת הגולן בפלחת ים כיפור. תלמיד

שנה שלושים ושמונה, גליון מס' 14

רשות וארה, ראש חודש שמ

לעתם זה ייצא לאור בחסות עיריית רחובות, המתלקה לפורשת ישראל

תכלית עשרה המכוות

בפרטנו, מתחילה אנו לקרו את תאור עשרת המכות. המשנה בעדויות (פ' ב', מ"ב), מלמדות אותנו מה שזכה המן של תקופה זו: "משפט המזביגים, שיש בו דין רשות". ובמודרניזם (סדר עמל וביה, פרק ג) הינו היאו סען לה פטוקוטון: "סמכות נגידים" כ"ב דוחים", ונאמר: "צער העם" וגו' (ה', י'). אימתיי דרכו של רבנן – באירום והם יצאו יהודים הרים הדריהם מארת הארץ כל' ב' ח"ל – מוגדים. שהסבירו מושבי י"ב ברוח

בפרשנה הקדומתית, שואל מושע את ר' (ב, נ) "אמורין לי מה שמו, מה פטור אלוליס?", מבאר הרש"ר יריש (שם)... רק אם שישים אל לבנו יזכיר שריחותן, נזכיר שאלה זו. אך דעתם היה להם, מאנובותיהם, שמותיו של הקדוש ברוך הוא, ה' ישׁ-די. אולם, מכל האמור עד כה, ברור היה לנו, כי שליחותו הייתה כפולה. אחת אל פרעה להציל... שניות, עיקריות וקשות לאין ערוך, אל ישראל להכינו על ידי חנוכו לקראות המותרת גנעלת, להיותם על..."

אך הוא מזכיר בקשר לירמיהו שאלים אחדים בקשר לשליחותם של נזירים. מכאן ניתן להבין ששליחותם של נזירים מתייחסת לאלו ששלחו מטהה. אך בשלהי התקופה השנייה והתקופה הראשונה. אף בשל התקופה השנייה – היפיכת עם של עבדים לעם סטנייה – דבר זה הוחזקאה, אכן אין צורך בתיקונה או רוכחה. יונתן היה להתרחש בנתיב אתון, לאם כרך יש צורן בוגרלאד. השוללים החשובים של תהליך זה נרמזים בארכע לשונות של גאולה, כפי שסביר זאת הנצע"ב ("העתק דבר", פרק ו) מזכיר לדוגמה:

"הורזאנטי אטכם מתחת סבלת פצרים" (ו, ז) – הפסקת עבודות הפרך.
"וְאֶלְעָנֵי אַתָּכִם מִגְבָּדָתִם" (שם) – הפסקת כל סוג העבודה.

"גָּאַלְתִּי" (אתם) = תְּהִרְתֵּם לְבֵית חֶנְרִיךְ

"ולבכמונו אמרות נל' פלאם" ו' ז) – בראות ברורית במחמוד בז' ג'

מכוון שארבוב לשוני את ההליך החשנותי, שערב עם ישראל, קבוע חוץ ל' למוראים על היין זו' ו'וסות', ביל הסדר', פמי שעיל ידי שפתיין מרגיש האס' החשנותי בקרבו. עד רבבר הגז'ב, פמי הינו מדוע נסך להלכה שיש מזוועה כוס חמישית, אך איננה לעיוכבא. כוס ו' סכמתל את המשך התהילן שכל אחד מישראל יכול ליל' 'והיה תיכם לאלקים וידעתם כי אין ה' (שם). לאחר עשע' הפגנו לם גונלה, יש בכילהו של כל אחד להמשיך תהילך ולהגען למזרגה של ידעתה. אך, כבר הוא איתן תהילך שכולם עוזרים, אלא רק היהודים מן האומה שמיסרו על כך את נפשם, שכן מזוועה לעשאות כוס חמישית, אך איננה לעיוכבא.

לגליו זה נתקבלה תרומה מאת ר' בן-צין לביא וועיתו שיחוי ע"ג האם, החותנות, מרת חיה שפה מרום לוינון ע"ה בת ר' אברהム איזיק נחום וייספיש דיל נלבול ע' נ' בשבט תשע"א

כמו כן נקבעה תרומות מאת ר' נפתלי זיסמן נ"י
ולע"ג אמור, מורת לאה זיסמן ע"ה בת ר' אברהם הכהן ז"ל
נלב"ע ח' בשבט תשע"א

אוצרות

יהוָה אַהֲרֹן וּמֹשֶׁה, אשר אמר ה' להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים" (ו, כ')

בבר שטראוס מוחליבר – רבה של ביאלאיטשיק, היה מרואשי "חובבי ציון" ותומך נלהב בחותימות בארץ ישראל. נשלע על ידי מוקרכיה:レス מה היה צורך בשני שליטים, משה ואחרון, כדי להוציא את בני ישראל ממצרים? כלום לא זו ד' בטליה אחד מלסתורה זו!

זהו הנutanת, שאל השואלים, הרי קרא קושיא לזרקן, לשם מה יש זרך בעני משוחים כדי לטעול את ירושלים
בקור רבי טומאל מעש והשיב אליו לאצמו האמתה ריא, שנגרכו שני שליחים לחזאת ישראל מטברם וידרשו שני
שליחים לטעוד לבוא, האחד, כדי להוציא את ישראל מוהבות והענין, כדי להוציא את תלות מישראל.
על פ"ז "שרי המתאמית"

מקוצר רוח ומעבדה קשה" (1, ט)

ביתו של הצדיק הירושלמי, רבי אריה לוי וצ"ל, היה בקומת השניה, נס תיבת הדואר שבת הונח המכובדים שהגיעו לו, והוא מתוקנת על דלת זורתו. פיס אחת, הבוחן ר' אריה בדורו ר' סעדיה, כשהוא מטפס במדרגות סותניות ומתרחש, כשלע שיכסו מרפלי המכובדים בשערו הדרון.

פה לילו ר' אריה, ר' סעדיה, בודאי קשה לך לטפס במדורנות, לא כן?"
 נו, רבى, "השנים עושים את שלין, אך מה לשעות, ואת עבדות וממנה פרנסתי, חילק מעבודת הדורות היא לעלות ולטפס
 מדורות, הן למשךך משליכן ואילך לא לטפס במדורנות," אמר ר' סעדיה הדור.
 "ילך, הבוסח שייטסן וווקוף", בישק מטה ר' אריה,
 אמר ר' אריה, "אבל חיש שוטכטיבים יאנזו".
 ור' אריה פאל, "הbosch ליילא לטפס במדורנות".

"תנו לכם מופת" (ז, ט)

הזהרה מסורתית לא על משה: "זעיש פאלאת לעני העם, נפצען חעם" (ד-לא) ואילו אצל פרעה נאמר: "זיהוק לא פערה נא לא שמע אליהם" (ז, י). אורות משה, עשה אותן מומחים בשות' הפעמים, בין שרואל האמינו ופרעה לא האמינו. שכן לבני

חכמי המعتقدים: הרבה אברהם פום, משה רום, נפתלי עיר, יהודה מלך
ומשגיח בדורותיו של אברהם מלך צדקה, מושיע הנזירים, בון שמיון, בון כחן

054-4233783 08-9412048 31570

www.pirsumia.com/siach אתרטם באינטראקטו:

הדף: דפוס שגר, רחובות סל. 08-9475106

שיח באור החיים

"החדש הזה..."

הנני יתנו לך

"חנוך לנער"

"תנו לכם מופת"

גפטלי יער

מיקום שושלת היוחסין

שאלת זו שאל הרש"ר מושע "بولטת לעין הפסחים סטימור על ידי סדר יוחסין המתעק לאומצעיתו". כולם, תחילה ובסוף על הצד השני של מלון ברזיל, ובSEMBOR זה, ברירים מתאזר את שולצת הוושינגטון של שבת לילו!!! ומה דוקא לא יליבר את לאל ובשלב מבוא לשליחות, למשוער, או שאול: תיאור וזה מסתומים במילויים. "זהו אחרון ומשות, אשר אנד' לו ול חמס והוציאו את בנו שאול". הנה הפדרירים אל ששה... (פרק ז, כו-כ"ה) מוכ פיש פודען וו, חילאו גו נאשס אללה וו קאנ חביבונס!!! אללא, שלדעת הרש"ר מושע, תחילת מושת "אַקְאָה" היה קודמת פרקה במספר השלחנות על משה ואברהם אל מערת, כי, ברבר"ה" עד הנה (כמפורט בפרק ג), נכללו מאכיזיהם של ואביהם של יוחסין.

טומם אללוואנדי

פ' ז

סעודה ראשונה ושנייה בשבת

ונען נשים חייבות בטיענות השפט, שהרי גם הן היו באירוע
הנזכר בסעיפים אלו, ואנין ערך מכך שבת הוכיח דוחוק
ההמוציאו, ואחרות ריבוי שבת נשים ובברים שווים זה לה, לנו, כי
שיטוטה, ישות בוגריה ומכיל זה כל חוויה שבת, גם חוויה
טינריאתית, ייחולח עורך" (שם, י), פסחים, שיטוט חיויות בשולש
בפומן פשווון, גם קשיים שוחגין לילן חוץן, וחוויבים
טינריאתית, ייחולח עורך" (שם, י).

ג. הנטזות (פסחים קא, א, ד"ה פטינה והוראה' ש, טס) סימן ח' כתבו, שאמילו למי שמוסר זיהוי חותם טעודה שלישית אפשר גם לא במת, כדי לפרט ידי חותם טעודה ראשונית ושניה - וחויות בת.

ב' ספר פנות גוזל' (על פי ריבת מטהון, סימן ח' ביאר, שהסביר צרכן גוזל' וזהו פט, מושם שכך אמרו המקור לשעדות אשר באין צרכן גוזל' ורשות רשות לרשות לרשות לרשות לרשות לרשות).

א. הגמרא במסכת שכת (קיט, ב) אומרת: "קנו רבנן, כתה עזרות וחיב אל לאל בעבדו שלוש ורבן חיקא אויר' רבעב אמר רבי יוחנן: ושניהם טקראי אחד דריש - זיאמר שעשו, אקלחו היהם, כי שבת היהם לה, הייס לא תבזבזו שעה".

סבוארה בבראשית, שרצה לאכוף שלוש סעודות בשבת וכך
בפרק "שלוח עזון" (צ'גא א). לדעת ר' הושע'א (תשובה)
התויהה, שהר' הושע'ה מגדה את פופקון מפומפום, וכך
שפרק נבלנט (סידון ר' דבאי) ו"טווי' והב' (מרעית, סק' ב') א' ז'
דעת ר' האנשים אחרים, חווים וזה הוא ר' מדרבן ולהליד
המקוסק הוא ר' אספסתא, וכן בפרק "משעה ברוחה" (ר' גרא
ק' א').

הרב אריה זיל

AN"P